

Žalba koju je 11. travnja 2014. podnio Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug protiv presude Općeg suda (drugo vijeće) od 4. veljače 2014. u predmetima T-604/11 i T-292/12, Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug protiv Ureda za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

(Predmet C-182/14 P)

(2014/C 223/03)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug (zastupnici: A. Nordemann, M.C. Maier, Rechtsanwältin)

Druga stranka u postupku: Ured za usklađivanje na unutarnjem tržištu (žigovi i dizajni)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine osporavanu presudu Općeg suda od 4. veljače 2014. u mjeri u kojoj se odnosi na predmet T-292/12,
- ako je potrebno, vrati predmet Općem sudu na odlučivanje,
- naloži drugoj stranci snošenje troškova postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj žalbu temelji na jednom žalbenom razlogu, kojim se navodi povreda članka 8. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 207/2009⁽¹⁾ od 26. veljače 2009. o žigu Zajednice.

Žalitelj posebno tvrdi da je Opći Sud povrijedio pravo:

1. kada u okviru opće ocjene nije uzeo u obzir ili čak nije spomenuo da se raniji žig, MAGNET 4, sastoji od broja „4”;
2. kada je u točkama 22. i 25. svoje presude smatrao da je element MAGNET dominantni dio ranijeg žiga, MAGNET 4;
3. kada je u točki 25. primijenio različite standarde za ocjenu fonetske i vizualne sličnosti znakova MAGNET 4 i MAGNEXT;
4. kada u točki 35., u okviru opće ocjene nije uzeo u obzir mogućnost dovođenja u zabludu, međuovisnost relevantnih faktora, posebno nisku razinu razlikovnog karaktera ranijeg žiga MAGNET 4, nepostojanje konceptualne sličnosti znakova MAGNET 4 i MAGNEXT i nizak stupanj fonetske i vizualne sličnosti znakova;
5. kada u točki 35. nije naveo bitne razloge u vezi s vjerojatnošću dovođenja u zabludu između znakova MAGNET 4 i MAGNEXT.

⁽¹⁾ SL L 78, str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. travnja 2014. uputio Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Španjolska) – Juan Pedro Ludeña Hormigos protiv Banco de Santander, S.A.

(Predmet C-188/14)

(2014/C 223/04)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Juan Pedro Ludeña Hormigos

Tuženik: Banco de Santander, S.A.

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s pravom Zajednice članak 22.1. Zakona 16/09 od 13. studenoga 2009. o uslugama platnog prometa u dijelu u kojem dopušta bankarskoj instituciji da izmjenom prvobitno ugovorenih uvjeta nametne i/ili poveća cijene usluga?
2. Je li mogućnost raskida ugovora bez troškova dovoljna zaštita za potrošača?
3. Jesu li valjane ugovorne odredbe, dogovorene između stranaka, u kojima su sadržane mogućnosti koje predviđa članak naveden u prvom pitanju?
4. Naposljetku, ako je su odgovori na prethodna pitanja potvrdni, je li dvomjesečni otkazni rok u skladu s pravom Zajednice?

Tužba podnesena 16. travnja 2014. – Europska komisija protiv Kraljevine Danske

(Predmet C-190/14)

(2014/C 223/05)

Jezik postupka: danski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: E. Manhaeve, U. Nielsen, agenti)

Tuženik: Kraljevina Danska

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je Danska povrijedila svoje obveze iz Direktive 2000/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2000. o uspostavi okvira za djelovanje Zajednice u području vodne politike⁽¹⁾ time što nije do 22. prosinca 2009. objavila planove upravljanja riječnim slivovima, niti dostavila Komisiji kopije tih planova do 22. ožujka 2010., te općenito nije obavijestila Komisiju o istome.
- Kraljevini Danskoj naloži snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Danska je više puta – a posljednji put u svojem odgovoru od 18. prosinca 2013. na dodatno obrazloženo mišljenje Komisije – priznala da trenutno za niti jedan od četiri riječna sliva Danske ne postoji plan upravljanja i da Komisiji nisu dostavljene kopije konačnih planova upravljanja za šestogodišnje razdoblje koje ističe 22. prosinca 2015.

Komisija smatra da Danska još uvijek nije ispunila obveze iz članka 13. stavaka 1., 2. i 6. Direktive. Iz odgovora Danske od 8. svibnja 2013. proizlazi da će povreda članka 13. Direktive predvidljivo trajati još do svibnja 2014. (otprilike tri i pol godine nakon predviđenog roka). Osim toga, Danska još uvijek ne ispunjava zahtjeve iz članka 15. stavka 1. Direktive, u kojem je utvrđena obveza obavještanja Komisije do 22. ožujka 2010.

⁽¹⁾ SL L 327, str. 1.
